

Υπόθεση C-923/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

17 Δεκεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal Supremo (Ισπανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Νοεμβρίου 2019

Εναγομένη και αναιρεσείουσα:

Van Ameyde España, S. A.

Ενάγουσα και αναιρεσίβλητη:

GES Seguros y Reaseguros, S. A.

[παραλειπόμενα]

TRIBUNAL SUPREMO

Τμήμα αστικών διαφορών

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

[παραλειπόμενα]

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

ΠΡΩΤΟΝ. Η διαφορά στο πλαίσιο της οποίας υποβάλλεται το προδικαστικό ερώτημα.

1. Στις 3 Απριλίου 2014 σημειώθηκε τροχαίο ατύχημα συνεπεία εξόδου από τη λωρίδα κυκλοφορίας και συνακόλουθης ανατροπής συζευγμένου οχήματος αποτελούμενου από έναν οδικό ελκυστήρα ή έλκον όχημα και ένα ημιρυμουλκούμενο. Το ατύχημα οφειλόταν σε υπαιτιότητα του οδηγού του έλκοντος οχήματος.

2. Κατά την ανωτέρω ημερομηνία, ιδιοκτήτρια του ημιρυμουλκούμενου ήταν η Caixarenting, S. A. U., η οποία το είχε μισθώσει υπό καθεστώς χρηματοδοτικής μίσθωσης στην Primafrío, S. L. (στο εξής: Primafrío), επιχείρηση η οποία είχε ασφαλίσει τυχόν ζημιές του εν λόγω οχήματος μέσω ασφαλιστήριου συμβολαίου το οποίο είχε συνάψει με την εταιρία Ges, Seguros y Reaseguros, S. A. (στο εξής: GES). Την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης του ημιρυμουλκούμενου για ζημιές που προκαλούνται σε τρίτους είχε αναλάβει η εταιρία Seguros Bilbao (η οποία δεν είναι διάδικος στην παρούσα διαδικασία).

Όσον αφορά το έλκον όχημα, ιδιοκτήριά του ήταν η πορτογαλική εταιρία Doctrans Transportes Rodoviaros de Mercadería LDA (στο εξής: Doctrans), και τη σχετική υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης είχε αναλάβει η, επίσης πορτογαλική, εταιρία Acoreana, η οποία εκπροσωπείτο στην Ισπανία από την εταιρία Van Ameyde España, S. A. (Van Ameyde & Aficresa, S. A. βάσει του εγγράφου δικαστικής πληρεξουσιότητας· στο εξής: Van Ameyde).

Τόσο η ισπανική εταιρία-μισθώτρια του ημιρυμουλκούμενου στο πλαίσιο χρηματοδοτικής μίσθωσης (Primafrío) όσο και η πορτογαλική εταιρία-ιδιοκτήτρια του έλκοντος οχήματος (Doctrans) ήταν εταιρίες ανήκουσες, υπό την ιδιότητα του μοναδικού μετόχου (επί του 100 % του κεφαλαίου τους) στην εμπορική εταιρία Krone-Mur Servifrío, S. L.

3. Η GES κατέβαλε στην Primafrío αποζημίωση ύψους 34 977,33 ευρώ για τις ζημιές του ημιρυμουλκούμενου (ποσό αντιστοιχούν στο κόστος της ζημίας του ημιρυμουλκούμενου μείον το ποσοστό συμμετοχής).

4. Στις 13 Μαρτίου 2015, η ασφαλίστρια εταιρία του ημιρυμουλκούμενου (GES) άσκησε αγωγή, η οποία κατέληξε στην υπό κρίση διάφορα, κατά της ασφαλίστριας εταιρίας του έλκοντος οχήματος (Van Ameyde), ζητώντας να υποχρεωθεί η Van Ameyde να καταβάλει αποζημίωση στην GES, ύψους 34 977,33 ευρώ προσαυξημένου με τους νόμιμους τόκους. Υποστήριξε, εν συνόψει, ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών νομοθεσία, τόσο το έλκον όχημα όσο και το ημιρυμουλκούμενο ήταν ανεξάρτητα οχήματα, ανήκοντα σε διαφορετικούς ιδιοκτήτες και το καθένα με χωριστή [σελ. 3 του πρωτοτύπου] υποχρεωτική ασφάλιση, ως εκ τούτου το ημιρυμουλκούμενο δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί φορτίο ή μεταφερόμενο από το έλκον όχημα αγαθό.

5. Η Van Ameyde αντέκρουσε την αγωγή. Υποστήριξε ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί λόγω εφαρμογής των εξαιρέσεων από την ασφαλιστική κάλυψη οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κωδικοποιημένου κειμένου του Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (νόμου περί αστικής ευθύνης και ασφαλίσεως όσον αφορά την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων), ο οποίος εγκρίθηκε με το Real Decreto Legislativo 8/2004 (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 8/2004), της 29ης Οκτωβρίου 2004 (στο εξής: LRCSCVM), καθώς, σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως, η υποχρεωτική ασφάλιση του έλκοντος οχήματος δεν καλύπτει τις

ζημίες που προκαλούνται στα μεταφερόμενα αγαθά, λογιζόμενου εν προκειμένω του ημιρυμουλκούμενου ως μεταφερόμενου αγαθού ή ως φορτίου του έλκοντος οχήματος.

6. Με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2016, το Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de La Palma del Condado (πρωτοδικείο αριθ. 1 της La Palma del Condado, Ισπανία) απέρριψε την αγωγή. Από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του LRCSCVM εξαιρέσεις από την κάλυψη, όσον αφορά την υποχρεωτική ασφάλιση μηχανοκίνητων οχημάτων, έκρινε εφαρμοστέα στην επίμαχη υπόθεση την εξαίρεση της δεύτερης περιπτώσεως της διατάξεως, σχετικά με τις ζημίες που προκαλούνται στα μεταφερόμενα από το έλκον όχημα αγαθά, δεδομένου ότι το ημιρυμουλκούμενο πρέπει να θεωρηθεί «φορτίο ή μεταφερόμενο αγαθό».

7. Η ενάγουσα GES άσκησε έφεση ζητώντας να γίνει δεκτή η αγωγή, δηλώνοντας αντίθετη στον χαρακτηρισμό του ημιρυμουλκούμενου ως μεταφερόμενου αγαθού. Επέμεινε ότι η εν λόγω εξαίρεση από την κάλυψη –που, όπως όλες οι εξαιρέσεις, πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά– αφορά αποκλειστικά και μόνον ζημίες τις οποίες υπέστησαν «τα μεταφερόμενα σε αυτό [το ασφαλισμένο όχημα] αγαθά», και όχι σε αγαθά μεταφερόμενα «από» το ασφαλισμένο όχημα, όπως εν προκειμένω το ημιρυμουλκούμενο, δεδομένου ότι πρόκειται για όχημα ανεξάρτητο από το έλκον όχημα, με χωριστή υποχρεωτική ασφάλιση και, ως εκ τούτου, έχει την ιδιότητα τρίτου όσον αφορά την υποχρεωτική ασφάλιση η οποία καλύπτει τη σχετική με το έλκον όχημα αστική ευθύνη. Η εναγομένη αντέκρουσε την έφεση εμμένοντας στον ισχυρισμό ότι το ημιρυμουλκούμενο συνιστούσε φορτίο του έλκοντος οχήματος, καθώς επρόκειτο για όχημα το οποίο προσαρτάτο στο έλκον όχημα με σκοπό να μεταφερθεί μέσω αυτού σημαντικό μέρος του βάρους του.

8. Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2016, το 2ο τμήμα του Audiencia Provincial de Huelva (εφετείου της Huelva, Ισπανία) έκανε δεκτή την έφεση και, περαιτέρω, έκανε δεκτή την αγωγή στο σύνολό της. Έκρινε ότι το ημιρυμουλκούμενο δεν έπρεπε να θεωρηθεί φορτίο του [σελ. 4 του πρωτοτύπου] έλκοντος οχήματος: πρώτον, διότι η δεύτερη περίπτωση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του LRCSCVM αναφέρεται σε ζημίες τις οποίες υφίστανται «τα μεταφερόμενα σε αυτό [το ασφαλισμένο όχημα] αγαθά», και όχι τα μεταφερόμενα «από» το ασφαλισμένο όχημα αγαθά· δεύτερον, διότι δεν ευσταθεί το επιχείρημα ότι το ημιρυμουλκούμενο επηρεάζει την οδήγηση –καθότι δυσχεραίνει τους ελιγμούς και καθιστά δυνατή την απώλεια του ελέγχου εκ μέρους του οδηγού του έλκοντος οχήματος, συντελώντας ως εκ τούτου στα αιτία του ατυχήματος– δεδομένου ότι, και στην περίπτωση οχήματος προοριζόμενου για τη μεταφορά επιβατών, οι τελευταίοι αποτελούν φορτίο δυνάμενο να επηρεάσει την οδήγηση, χωρίς εντούτοις να τους αποδίδεται ευθύνη σε περίπτωση ατυχήματος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. *Αίτηση αναιρέσεως και προδικαστικό ερώτημα.*

1. Η Van Ameyde άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Audiencia Provincial (εφετείου), προβάλλοντας παράβαση του άρθρου 5,

παράγραφος 2, του LRCSCVM, και ζήτησε την απόρριψη της αγωγής λόγω εξαιρέσεως των ζημιών του ημιρυμουλκούμενου από την κάλυψη της υποχρεωτικής ασφάλισης του έλκοντος οχήματος. Η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως κρίθηκε παραδεκτή.

2. Μετά από αρκετές συζητήσεις για τη λήψη απόφασης επί της αιτήσεως αναιρέσεως, τέθηκε ζήτημα υποβολής αιτήσεως προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο και οι διάδικοι κλήθηκαν να τοποθετηθούν αναφορικά με την ανάγκη υποβολής προδικαστικού ερωτήματος. Αμφότεροι οι διάδικοι συμφώνησαν με την υποβολή ερωτήματος, η δε Van Ameyde ζήτησε, ειδικότερα, να προσδιορίζεται, στο πλαίσιο του ερωτήματος, ότι το ημιρυμουλκούμενο συνιστά λειτουργική ενότητα με το έλκον όχημα, στον οδηγό του οποίου καταλογίζεται η ευθύνη του ατυχήματος.

ΤΡΙΤΟΝ. Προσδιορισμός των διαδίκων

1. [παραλειπόμενα] [στοιχεία των διαδίκων, βλ. επικεφαλίδα] [σελ. 5 του πρωτοτύπου]

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΝ. Το δίκαιο της Ένωσης

1. Στο άρθρο 1 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, περιλαμβάνονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

«1) ως “όχημα” νοείται οιοδήποτε αυτοκίνητο όχημα προοριζόμενο να κινείται επί του εδάφους διά μηχανικής δύναμης και μη κινούμενο επί σιδηροτροχιών, ως επίσης και οποιοδήποτε ρυμουλκούμενο όχημα, συζευγμένο ή μη μετά του κυρίως αυτοκινήτου οχήματος·

2) ως “ζημιωθείς” νοείται το πρόσωπο το οποίο δικαιούται αποκαταστάσεως της ζημίας που προεκλήθη από οχήματα».

Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας («Υποχρέωση ασφάλισης των οχημάτων») ορίζει τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει, υπό την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 5, όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η αστική ευθύνη, η σχετική με την κυκλοφορία οχημάτων με συνήθη στάθμευση στο έδαφός του να καλύπτεται από ασφάλιση.

[...]

Η ασφάλιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει υποχρεωτικά και τις υλικές ζημιές και τις σωματικές βλάβες».

2. Κατ' εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων, το Δικαστήριο έκρινε ότι κάθε ταξινομημένο στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) όχημα το οποίο διαθέτει άδεια κυκλοφορίας, και το οποίο είναι, επομένως, κατάλληλο για κυκλοφορία, πρέπει να καλύπτεται από ασφάλιση αστικής ευθύνης (απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, υπόθεση C-80/17).

3. Μολονότι το έλκον όχημα και το ημιρυμουλκούμενο είναι ανεξάρτητα οχήματα, και ως εκ τούτου υπόκεινται αυτοτελώς στην υποχρέωση ασφαλίσεως, η μνημονευθείσα οδηγία δεν ρυθμίζει ρητώς τον επιμερισμό της ευθύνης, ούτε έναντι τρίτων ούτε μεταξύ τους, σε περίπτωση ατυχήματος στο οποίο εμπλέκεται το εν λόγω σύνολο οχημάτων.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Η εθνική νομοθεσία. [σελ. του πρωτοτύπου 6]

1. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του LRCSCVM¹ («Επί της αστικής ευθύνης») ορίζει τα εξής:

«Ο οδηγός μηχανοκίνητου οχήματος ευθύνεται, λόγω του κινδύνου που ενέχει η οδήγηση αυτού, για τη σωματική βλάβη ή την περιουσιακή ζημία που προκαλείται από την κυκλοφορία του οχήματος.

[...]

Ο κύριος του οχήματος, ο οποίος δεν είναι οδηγός, ευθύνεται για τις σωματικές βλάβες και υλικές ζημίες οι οποίες προκλήθηκαν από τον οδηγό, εφόσον συνδέεται με τον τελευταίο με κάποια από τις μνημονευόμενες στο άρθρο 1903 του αστικού κώδικα και στο άρθρο 120, παράγραφος 5, του ποινικού κώδικα σχέσεις. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται εάν ο προαναφερθείς κύριος αποδεικνύει ότι επέδειξε την επιμέλεια συνετού οικογενειάρχη για την αποτροπή της ζημίας».

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του LRCSCVM («Επί της υποχρέωσης ασφαλίσεως») ορίζει τα εξής:

«Κάθε ιδιοκτήτης μηχανοκίνητου οχήματος που έχει τη συνήθη στάθμευσή του στην Ισπανία υποχρεούται να συνάψει και να διατηρεί σε ισχύ σύμβαση ασφαλίσεως για κάθε όχημα ιδιοκτησίας του, το οποίο θα καλύπτει, μέχρι του ύψους των ορίων της υποχρεωτικής ασφαλίσεως, την αστική ευθύνη στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1 [...].»

2. Η *Reglamento del seguro obligatorio de responsabilidad civil en la circulación de vehículos a motor* (κανονιστική απόφαση περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως

¹ Κωδικοποιημένο κείμενο του *Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor* (νόμου περί αστικής ευθύνης και ασφαλίσεως όσον αφορά την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων), ο οποίος εγκρίθηκε με το *Real Decreto Legislativo 8/2004* (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 8/2004), της 29ης Οκτωβρίου 2004, και δημοσιεύθηκε στο *Boletín Oficial del Estado* (εφημερίδα της κυβερνήσεως, Ισπανία) της 5ης Νοεμβρίου 2004.

αστικής ευθύνης όσον αφορά την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων), η οποία εγκρίθηκε με το Real Decreto 1507/2008 (βασιλικό διάταγμα 1507/2008), της 12ης Σεπτεμβρίου 2008 ², ορίζει, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, τα εξής:

«Ως μηχανοκίνητο όχημα, για τους σκοπούς της αστικής ευθύνης όσον αφορά την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων και την υποχρέωση ασφάλισης, λογίζεται κάθε όχημα το οποίο είναι κατάλληλο για οδήγηση επιγείως και λειτουργεί με κινητήρα, συμπεριλαμβανομένων των μοτοποδηλάτων, των ειδικών οχημάτων, των ρυμουλκούμενων και των ημιρυμουλκούμενων [...]

Επιπλέον, ο Reglamento General de Vehículos (γενικός κανονισμός οχημάτων), ο οποίος εγκρίθηκε με το Real Decreto 2822/1998 (βασιλικό διάταγμα 2822/1998), της 23ης Δεκεμβρίου 1998 ³, περιλαμβάνει (παράρτημα II) κατάλογο τάξεων και κατηγοριών οχημάτων, και ταξινομεί, στο άρθρο 5, το έλκον όχημα και το ημιρυμουλκούμενο ως ανεξάρτητα οχήματα, μολονότι δύνανται να αποτελέσουν από κοινού ένα συζευγμένο όχημα.

3. Σύμφωνα με τη νομολογία του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία), τα διακριτά συστατικά στοιχεία ενός συζευγμένου οχήματος βαρύνονται έναντι τρίτων με ευθύνη εις ολόκληρον, το δε άρθρο 19, παράγραφος 2, της προπαρατεθείσας Reglamento del seguro obligatorio (κανονιστικής αποφάσεως περί υποχρεωτικής ασφάλισης) («Σύρροή ζημιών και υπαιτιών») ρυθμίζει τον εσωτερικό επιμερισμό της ευθύνης: **[σελ. 7 του πρωτοτύπου]**

«Όταν τα δύο εμπλεκόμενα οχήματα είναι έλκον όχημα και το προσαρτημένο σε αυτό ρυμουλκούμενο ή ημιρυμουλκούμενο, ή δύο ρυμουλκούμενα ή ημιρυμουλκούμενα, και δεν μπορεί να καθοριστεί ο βαθμός συντρέχοντος πταίσματος του καθενός, κάθε πάροχος ασφάλισης συμβάλλει στην εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεων σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας μεταξύ παρόχων ασφάλισης ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, κατ' αναλογία προς το ποσό του ετήσιου ασφαλιστρού κινδύνου που αντιστοιχεί σε κάθε όχημα, όπως αυτό ορίζεται στο οικείο ασφαλιστήριο συμβόλαιο».

Ωστόσο, η ως άνω διάταξη δεν καθορίζει τον τρόπο επιμερισμού της ευθύνης μεταξύ των παρόχων ασφάλισης των διακριτών οχημάτων τα οποία αποτελούν το συζευγμένο σύνολο σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, οι ζημίες τις οποίες υπέστη ένα από αυτά (το ημιρυμουλκούμενο) καταλογίζονται αποκλειστικά και μόνον στο άλλο, εν προκειμένω λόγω υπαιτιότητας του οδηγού του έλκοντος οχήματος. Τουτέστιν, δεν επιλύει το ζήτημα εάν οι προκληθείσες στο ημιρυμουλκούμενο υλικές ζημίες θα πρέπει ή όχι να καλυφθούν από την υποχρεωτική ασφάλιση του έλκοντος οχήματος.

² Δημοσιεύθηκε στο Boletín Oficial del Estado (εφημερίδα της κυβερνήσεως, Ισπανία) της 13ης Σεπτεμβρίου.

³ Δημοσιεύθηκε στο Boletín Oficial del Estado (εφημερίδα της κυβερνήσεως, Ισπανία) της 26ης Ιανουαρίου 1999.

4. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του LRCSCVM («Αντικειμενικό πεδίο εφαρμογής και εξαιρέσεις») ορίζει τα εξής:

«Η κάλυψη της υποχρεωτικώς συναφθείσας ασφαλίσεως δεν περιλαμβάνει ούτε τις ζημίες αγαθών οι οποίες προκαλούνται από το ασφαλισμένο όχημα, από τα μεταφερόμενα σε αυτό αγαθά ή από αγαθά των οποίων η κυριότητα ανήκει στο πρόσωπο που συνήψε τη σύμβαση ασφαλίσεως, στον ασφαλισμένο, τον ιδιοκτήτη ή τον οδηγό του οχήματος, καθώς επίσης στον σύζυγο οποιουδήποτε εκ των παραπάνω ή τους συγγενείς αυτών έως τρίτου βαθμού σε ευθεία ή πλάγια γραμμή».

ΤΡΙΤΟΝ. Οι αμφιβολίες που δικαιολογούν την υποβολή του προδικαστικού ερωτήματος

1. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ερμηνεύει το άρθρο 5 του LRCSCVM υπό την έννοια ότι το ημιρυμουλκούμενο δεν λογίζεται ως μεταφερόμενο αγαθό ή ως φορτίο του έλκοντος οχήματος, κρίνοντας ως εκ τούτου ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής η εξαίρεση από την κάλυψη και ότι οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου καλύπτονται πράγματι από την υποχρεωτική ασφάλιση του έλκοντος οχήματος. Η εναγομένη, νυν αναιρεσείουσα, υποστηρίζει αντιθέτως ότι πρόκειται για φορτίο και ότι οι σχετικές ζημίες εξαιρούνται από την κάλυψη της υποχρεωτικής ασφαλίσεως, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του γεγονότος ότι, κατά τον χρόνο του ατυχήματος, το έλκον όχημα και το ημιρυμουλκούμενο αποτελούσαν λειτουργική ενότητα.

2. Τις δύο αυτές αντίθετες ερμηνείες του άρθρου 5 του LRCSCVM απηχούν και αποφάσεις ορισμένων Audiencias Provinciales, ισπανικών εφετείων για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Επί παραδείγματι, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη έχει κριθεί πράγματι ότι οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου εξαιρούνται από την κάλυψη της υποχρεωτικής ασφαλίσεως του [σελ. 8 του πρωτοτύπου] οδικού ελκυστήρα ή έλκοντος οχήματος [παραλειπόμενα] [παραπομπή σε δύο αποφάσεις εφετείων]. Μία από τις αποφάσεις αυτές αναφέρει, προς επίρρωση, την απόφαση του τμήματος αστικών διαφορών του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου) της 1ης Απριλίου 1996 [παραλειπόμενα], με την οποία κρίθηκε ότι οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου εξαιρούνται δυνάμει ρήτρας προαιρετικής ασφαλίσεως αστικής ευθύνης του οδικού ελκυστήρα ή έλκοντος οχήματος, η διατύπωση της οποίας ήταν αρκετά παρόμοια με εκείνη του άρθρου 5 του LRCSCVM.

Αντιθέτως, κρίθηκε ότι οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου δεν εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση του οδικού ελκυστήρα ή έλκοντος οχήματος [παραλειπόμενα] [παραπομπή σε δύο αποφάσεις εφετείων].

3. [παραλειπόμενα] [εθνική νομοθεσία σχετικά με τη νομολογία του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία) και την αίτηση αναιρέσεως]

4. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, όταν το εθνικό δικαστήριο κρίνει εφαρμοστέο στην ενώπιόν του αχθείσα υπόθεση κανόνα του εσωτερικού δικαίου ο οποίος αντίκειται, κατά την κρίση του, στην έννομη τάξη της Ένωσης, υποχρεούται να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα, εφόσον, αφενός, το ίδιο αδυνατεί να άρει τις σχετικές αμφιβολίες του και, αφετέρου, η απόφασή του δεν υπόκειται σε τακτικό ένδικο μέσο (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, C-160/14).

5. Το ερώτημα που απασχολεί το αιτούν τμήμα, και αναφορικά με το οποίο αποφασίστηκε η υποβολή προς το Δικαστήριο της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, έγκειται στο εάν η ερμηνεία του άρθρου 5 του LRCSCVM, βάσει της οποίας οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου εξαιρούνται από την κάλυψη της υποχρεωτικής ασφαλίσεως του έλκοντος οχήματος ή οδικού ελκυστήρα σε [σελ. 9 του πρωτοτύπου] περιπτώσεις όπως η επίμαχη, λόγω του ότι το ημιρυμουλκούμενο εξομοιώνεται προς το φορτίο ή τα «μεταφερόμενα αγαθά», ή ακόμη λόγω του ότι το έλκον όχημα και το ημιρυμουλκούμενο θεωρείται ότι αποτελούν ενιαίο όχημα οι επιμέρους υποχρεωτικές ασφαλίσεις του οποίου καλύπτουν μόνο τις υλικές ζημίες άλλων τρίτων, πέραν των οδηγών καθενός από τα δύο οχήματα, θίγει ή μειώνει την κάλυψη των υλικών ζημιών από την υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων οχημάτων η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3, τελευταίο εδάφιο, της οδηγίας 2009/103/EK, σε συνάρτηση με το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας.

ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: Δυνάμει των προεκτεθέντων, το πρώτο τμήμα αστικών διαφορών του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου) του βασιλείου της Ισπανίας, δικάζον σε ολομέλεια, αποφασίζει την υποβολή ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της ακόλουθης αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως:

Αντιβαίνει στο άρθρο 3, τελευταίο εδάφιο, της οδηγίας 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, σε συνάρτηση με το άρθρο 1 της ίδιας οδηγίας, ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας [άρθρο 5, παράγραφος 2, του Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (νόμου περί αστικής ευθύνης και ασφαλίσεως όσον αφορά την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων)], βάσει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, οι ζημίες του ημιρυμουλκούμενου θεωρείται ότι εξαιρούνται από την κάλυψη της υποχρεωτικής ασφαλίσεως του έλκοντος οχήματος ή οδικού ελκυστήρα, λόγω του ότι το ημιρυμουλκούμενο εξομοιώνεται προς τα μεταφερόμενα στο έλκον όχημα ή οδικό ελκυστήρα αγαθά, ή ακόμη λόγω του ότι, όσον αφορά τις υλικές ζημίες, το ημιρυμουλκούμενο θεωρείται ότι αποτελεί ενιαίο όχημα με το έλκον όχημα ή οδικό ελκυστήρα;

[παραλειπόμενα] [σελ. 10 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] [δικονομικές διατυπώσεις του εθνικού δικαίου και υπογραφές]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ